

igjennem ifølge sine egne Stringer har søgt at give Lovsform under en ganske lille, svag Form. Jeg tror ikke, det er ønskeligt, at man fra dette Things Side rækker Haand dertil; men dersom denne Lov, hvad jeg antager, bliver indskrænket til kun at gjælde for eet Aar, vil dette Spørgsmaal falde bort, thi saa vil jo ikke nogen tidligere Lov blive ophævet, saa ville de jo kun blive satte midlertidigt ud af Kraft for det Aidsrum, nærværende Lov kommer til at gjælde. — Det Ønske, jeg saaledes skal tillade mig at udtale med Hensyn til denne Lov, vil altsaa gaa ud paa, at man nedsetter Afgiftsgodtgjørelsen fra 8 Ore til 7 à $7\frac{1}{2}$ Ore, og at man indskrænker Loven til kun at gjælde for eet Aar, samt at det i Loven pålægges Regjeringen i næste Samling at fremkomme med et Forslag, om Udbyttebeskatning af Brændevin.

Stürup: Med Hensyn til Beskatningsmaaden for Brændevin kan jeg slet ikke stemme med den ærede Taler, thi for det Første har dette Maalesystem, som jo ganske vist er indført adskillige Steder, endnu ikke et eneste Sted kunnet bringe det dertil, at det antages for noget aldeles Sikker og Paalideligt, og dernæst vilde det, saaledes forekommer det mig, selv om man kunde indføre det, være en meget uretfærdig Stat, man derved paalagde den driftige og virksomme Mand. Som Skatten nu hviler, er det pr. Karrum, og dersom altsaa Maalesystemet skulde indføres, vilde, som rigtig bemærket, den Fabrikant, der kunde udbringe det meste Udbytte, ogsaa faae en større Afgift (Højmark: Naturligvis!). Naturligvis, siger min ærede Nabo; men jeg vil da nok spørge, om den Landmand, der driver sin Jord saa ganske udmærket, at han høster 18 Fold Korn, naar hans Nabo kun høster 10 Fold, saa ogsaa skulde have en Gyrtaxat at betale som Præmie for sin overordentlige Birtsomhed (Stemmer: Det har han!). Selv om han har det, er det ikke paa den Maade, som det her vil indtræde. Der er saa meget mere Grund til at bestyrke denne min Mening, som det lille Danmark i industriel Henseende virkelig kan have Krav paa den Smule Hjælp, som det paa nogen Maade kan faae. Naar det her er ansørt i Anmærningerne til Lovforslaget, at Udførselsgodtgjørelsen er steget fra i Finantsaaret 1879—80 at være ca. 93,000 Kr. til i de forløbne 8 Aaaneder af indværende Finantsaar at være ca. 388,000 Kr., saa forekommer det mig at være et af de glædeligste Tegn, man kan tænke sig. Der er ansørt i det andet Thing, at den storartede Udførsel var begrundet i Tilfældigheder. Det veed jeg ikke; men er det Tilfældet, vil jeg haabe, at vore Fabrikanter i Spiritus eller Brændevin ville forstaa at kunne fortsætte denne Udførsel. Naar det paa den anden Side er sagt, at det er et Tab for Statskassen, er det ganske vist; det har været et

Tab, men jeg tror, at man maaste har overbrevet det, det er ikke saa godt at beregne. Her har man regnet Udførselstolden, der er godgjort i Sammenligning med Afgiften af Karrum, men man har naturligvis ikke kunnet beregne den Indførselstold, der er betalt af de andre Sager, der ere brugte til at lave Akvavit og Rikører, og der er dertil brugt flere Sager, som have betalt Told. Tabet for Statskassen har maaste, naar man kunde regne det nøje ud, ikke været saa stort som det synes. Naar vi gaa ud fra, at 25 Potter er det almindelige Udbytte af en Tønne Karrum, og Afgiften af en Tønne er 2 Kroner, saa forekommer det mig, at, naar Udførselstoldgodtgjørelsen bliver nedsat til 8 Ore pr. Pot af 8 Graders Brændevin, er der nogenlunde Lighed i Forholdet. Om det nu maaste kun bliver $7\frac{3}{4}$ eller $7\frac{1}{2}$, har dog ikke Stort at betyde. Saavidt jeg skjønner, forekommer det mig egentlig ikke, at man kan gjøre nogen Indvending mod dette Lovforslag, det skulde da være den, som den ærede foregaaende Taler nævnte sidst, at det var ønskeligt — og dertil skal jeg slutte mig — om den høitærede Finantsminister vilde se sig istand til at fremkomme med Forslag til en hel ny Toldreform. Der er ganske vist fremhævet flere Gange, at Skigt vilde ikke kunne ske, naar Resultatet af Reformen vilde være Tab for Statskassen. Det kan jeg meget godt forstaa, at en dygtig Finantsminister ikke gjerne vil have Tab, og forsaavidt staa jo en Stat som enhver anden Mand, at man helst ikke vil have Underbalance, snarere lidt Overbalance; men jeg er temmelig vis paa, at en meget nyttig og hensigtsmæssig Reform i Toldloven vil kunne finde Sted, uden at Tolben derfor giver mindre Udbytte i sin Helhed. Det kan ikke feile, at der er Artikler, som ligesom fortjene at indføres aldeles frit, men der er ligesaa vist andre Artikler, som meget godt kunne taale en forhøjet Afgift, saaledes alle Luxusartikler; saa at Reformen vil kunne finde Sted uden derfor at give Statskassen mindre Udbytte. Jeg tror nu nok, at der er flere her i Salen, som ikke holde af, at man sammenligner danske Forhold med Udlandets, men jeg skal dog tillade mig med den høitærede Formands Tilladelse at gjøre en lille Bemærkning. Hvor jeg har levet, handte der for ikke mange Aar siden noget Egenende som her: Regjeringen forlangte en Reform i Toldloven udtrykkelig paa den Betingelse, at Indtagten i det Hele ikke maatte formindskes. Man gif nu en praktisk Wei, idet man, da man kom saavidt, at Lovforslaget var færdigt, henvendte sig til forskellige respektable Handlende i de forskellige Fag, og Regjeringen udbad sig af dem en Opgivelse af, hvilken Told de forskellige Varer kunde betale. Det er, forekommer det mig, temmelig indlysende, at hvor dygtige Mand end Regjeringen kan have, ville de vedkommende Handelsmænd, der have med specielle Varer at gjøre, bedre kunne